

науково-кадри, 1982
апрель-июнь
1384

л-959142

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПORA ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Видається з 1933 р. № 14 (1467). Виходить щотижня. 2 квітня 1982 року. Ціна 2 коп.

УРОКИ ЖИТТЯ

ЧИТАЦЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ ЗА КНИГОЮ Л. І. БРЕЖНЕВА «СПОГАДИ»

«Нова книга Леоніда Ілліча Брежнєва — це незабутні уроки життя, наука про розуміння світу і революційної боротьби. Вона близька душі читача, хвилює і захоплює, вчить і виховує, оживляє в пам'яті етапи періодів історії і озброює чітким баченням нашого комуністичного завтра. Це книга книг. Це твір, в якому воїстину словом тісно, а думкам простором», — такими словами відкрив науково-теоретичну конференцію за книгою «Спогади» професор, доктор філологічних наук І. М. Дузь.

В яскравому вступному слові І. М. Дузя було відзначено, що нова книга Л. І. Брежнєва викликала великий резонанс в усьому світі, вона зустрінута з інтересом всіма, кому дорогий мир на землі. Книга видається великими тиражами за рубежем: вона вже вийшла на японській, чеській, румунській, грецькій, португальській, іспанській та багатьох інших мовах. Це книга-вихователь, книга-наставник, книга-боєць.

В «Спогадах» Л. І. Брежнєва чітко і конкретно говориться про спадковість поколінь, про нашу молодь та про її авангард комсомол. Про це ж говорила і секре-

тар комсомольської організації викладачів Л. Мостова та інші активісти.

Нова книга Л. І. Брежнєва нерозривно пов'язана з його творами «Мала земля», «Відродження», «Ціліна», являючись новим яскравим словом про радянську людину, патріота своєї великої Батьківщини.

«Людина, яка не любить матір, що дала їй життя, що вигодувала і виховала її, — така людина мені особисто підозріла. Не марно говориться в народі: «Батьківщина — мати, хто матір здатні кинути і забути, той і. Батьківщина буде поганним сином», — цими словами і спогадів Л. І. Брежнєва ілюструвала свій виступ студента Лариса Ханичевська.

Про «життя по заводському гудку, про високе почуття Батьківщини» вели розмову в своїх виступах Микола Дубров, Галина Попович, Лариса Бурлаченко, Олег Пилипчук. Добре відомими словами «Буде хліб — буде пісня» почала своє слово Валентина Марченко. Приємно було побачити на трибуні першокурсницю Анжелу

Шпольберг, яка розповіла слухачам про власні дослідження мови «Спогадів».

Л. І. Брежнєв пише: «По-чуття Батьківщини у кожного з нас починається з пам'яті дитинства, зі свого дому, своєї вулиці, свого міста чи села. І разом з тим живе в нас відчуття великої-великої Батьківщини...».

Почуття Батьківщини... Мені гадається, що не знайшлося в аудиторії жодної людини, яку б не зачепило, не взяло за душу гаряче слово В. П. Дроздовського, який гаряче, з високим пафосом, говорив про багатогранне відчуття синівської любові до Вітчизни.

Партайнє бюро і комітет комсомолу висловили велику подяку працівникам бібліотеки, що надали допомогу у підготовці конференції, організували книжкову виставку.

Науково-теоретична конференція ще раз переконливо показала величезне значення книжок Л. І. Брежнєва для діяльності партійних, комсомольських, профспілкових організацій.

І. БАНДЕЛЮК,
секретар комітету
комсомолу філфаку.

НАЗУСТРІЧ ХІХ З'ЄЗДУ ВЛКСМ

Йде змагання

Друга група II курсу філологічного факультету бореться за право називатися групою імені XIX з'їзду ВЛКСМ. Комсомольці підписали договір про змагання з комсомолями III групи. Обидві групи прийняли зобов'язання, спрямовані на гідну зустріч XIX з'їзду Ленінського комсомолу. Чимало цікавих справ нарахунку 2 групи.

Неподавно була проведена зустріч з цікавою людиною — ветераном Великої Вітчизняної війни — викладачем кафедри української літератури М. І. Доброгорським. З захопленням слухали студенти хвилюючу розповідь Миколи Івановича про його бурімну молодість, про його бойових товаришів. Ми з цікавістю розглядали фотографії, які приніс Микола Іванович на цю зустріч.

Група нерідко відвідує вистави Українського драматичного театру ім. Жовтневої революції, залюбки дивлячись українську джовитневу і радянську класику.

Так, останнім часом подивились і обговорили вистави «Старий дім» та «Третє покоління».

Для багатьох із нас, палків шанувальників поезії, надовго запам'ятається цікаво проведений вечір поезії під ліричною назвою «На крилах кохання».

Комсомольці групи докладуть всіх зусиль, щоб своїм навчанням, трудовою дисципліною, завзятістю гідно зустріти XIX з'їзд ВЛКСМ.

О. БЕСЕДОВА,
комсорт 2 групи,
II курсу філологічного
факультету
(українське відділення).

РІШЕННЯ XXVI З'ЄЗДУ КПРС XXVI З'ЄЗДУ Компартії УКРАЇНИ- В ЖИТЛЯ !

ДОРОГИ В МАЙБУТНЄ

На всіх факультетах університету закінчився остаточний розподіл випускників. Наш кореспондент зустрівся з начальником відділу кадрів ОДУ С. І. Сергійчиком і задав йому декілька запитань.

— Степане Йосиповичу, скільки випускників у 1982 році поповнять ряди педагогів середніх шкіл та спеціалістів народного господарства?

— Наши університет випускає в цьому році 1023 чоловік, що на 4,6 процента вище плану. Школи України будуть забезпечені педагогічними кадрами на 105 процентів, що являється значним досягненням усього професорсько-викладацького складу ОДУ. 514 молодих спеціалістів розподілені на підприємства, в лабораторії, науково-дослідні інститути багатьох міністерств країни.

— В яких областях України будуть працювати молоді вчителі?

— 350 чоловік поїдуть за напраленням у школи Одеської області, 32 — в Миколаївську, 25 — в Херсонську, 15 — у Вінницьку, 7 — в Дніпропетровську, 6 — Кіровоградську, 4 — в Хмельницьку та інші області республіки.

Записав Л. СЕРПНЕВИЙ.

УСПІХИ ПРИХОДЯТЬ В ТРУДІ

Серед інших груп II курсу історичного факультету ця група, друга, виділяється якось особливо. Тут життя іде на високих рівнях творчості, горіння, поривання до успіхів — особистих і колективних, тут кожний студент причетний до великої загальної справи.

В групі навчається 30 юнаків та дівчат, з них 5 комуністів. Група дружна, бойова, завзята в багатьох відновленнях. Варто сказати, що лише громадсько-політично практикою в ній охоплені всі студенти. В середніх школах №№ 36, 50, 105 історики активно впливають на організаційне і культурне життя учнівської молоді. За їхньою ініціативою та безпосередньою участю в школах проходять пionerські і комсомольські збори, змістовні політінформації, ведеться цікава гурткова робота, відбуваються насичені вечори культурного дозвілля, створюються стіннівки тощо. Нещодавно дирекція СШ № 105 відзначила хорошу творчу роботу студента М. Карагаяра. І такі подяки дуже часті.

А скільки цікавого можна було б розповісти про участі кількох студентів, зокрема Г. Краснокутського, С. Бойченка, О. Лашкевич, в інспекції Центрального району в справах неповнолітніх. Або про те, як цієї неділі учасники художньої самодіяльності їздили виступати до воїнів у Дальник, за що шефський сектор групи Р. Зяброва, котра відповідає за шефську роботу на всьому факультеті, чудовий активіст, теж

отримала подяку від воїнів. Та справа, мабуть, не просто в успіхах, а в тому, що для групи важливі саме по собі оце горіння, оця причетність до великого, що має державне значення.

Розійались студенти на наніку — і прочитали по лекції в різних місцях республіки. Зараз читають лекції в школах, на підприємствах, в училищах. Кілька лекцій, присвячених XXVI з'їзду КПРС, 60-річчю утворення СРСР, XIX з'їзду ВЛКСМ, 112-річниці великого вождя пролетаріату В. І. Леніна, вже прочитали для трудівників Григорівського пот.

Отже, життя захоплює пристрасну молодь у свій яскравий вир, не дає спокою. Зустрічуючи в окремих номерах журналу «Студенческий меридіан» признання деяких студентів в тому, що вони не встигають добре навчатися, оволодівати спеціальністю і брати активну участь в громадському житті вузу, в цій групі дивуються: так можуть говорити й думати тільки люди, в яких немає справжнього комсомольського горіння. Во всяка справа в захопленості і наукою, і навколоїшнім світом. В тому, щоб за 5 років навчання на одному факультеті пройти не менше двох — цього вимагає не тільки життя, а й кипуча жадоба до знань.

Тому і відвідуються з великим інтересом відділення факультету громадських професій, тому в групі так змістовно і гаряче проходять політін-

формації, комсомольські збори, чимало юнаків і дівчат включаються в конкурси політінформаторів — спочатку групових, а потім — і курсових, до наукової студентської конференції, до ленінських днів.

Всім є про що розповісти: наприклад, Риті Зябровій — про шефську роботу колективу над студентами-вечірниками, старості Геннадію Краснокутському — про успішне навчання, дисципліну в групі, про соціалістичне змагання групи з групою I курсу, або, скажімо, студенткам Валі Мінайлик та Тетані Гришук, які ведуть в школах ленінські гуртки, і т. д. I, треба підкреслити, чимало з них по- теплому згадали б і свого чудового куратора — доцента кафедри історії СРСР О. В. Гонтара, який став душою колективу, по-батьківськи піклується про своїх вихованців. Це разом з ним група нещодавно подивилася в російському театрі спектакль «Відродження» за одноіменною повістю Л. І. Брежнєва, побуває на виставці полотен Іллі Глаузонова, а потім гаряче обговорювала свої враження.

Про такі колективи нерідко кажуть, що їм пощастило. На що? На хорошого куратора? На активістів? На комсомольський та партійний запал беручкої творчої молоді? Все це є. Тут важко щось заперечувати. Але треба додати тільки одне: ніщо прекрасне і велике нікому не дается легко. Його треба здобувати всіма силами.

А. ЧЕРКАСЬКИЙ.

ПЕРВОЦВІТИ БРАТНЬОГО ЄДНАННЯ ЛІТЕРАТУР

льтуру.

На допомогу приходять російські брати. В Москві починає виходити партійна газета — орган ЦК КП(б) України — «Комуніст» та «Вісник Українського відділу Народного Комісаріату національних справ». В Москві та Петрограді відкрито пам'ятники великому Шевченкові. Видався в перекладі на російську мову «Кобзар».

Денікінці підто та підступно вбивають натхненого поета Василя Чумака. А уряд Радянської України збирає всі літературно-мистецькі сили, видає твори Ст. Васильченка, П. Тичини, М. Рильського, Д. Загула, літературно-художній журнал «Мистецтво» (Київ) та збірник «Червоний віночок» (Одеса), проводить День пролетарської культури, оголошує конкурс на вірш — революційні гімни на українській, російській, інших мовах.

То перший засів нашого літературного єднання. Він сходить кількаразовими приїздами на Україну Володимира Маяковського. Незабутне враження залишили його виступи в Харкові, Києві, Одесі, Дніпропетровську, Запоріжжі, Житомирі, Бердичеві. Творчі та особисті контакти з українськими митцями встановлює Дем'ян Бедний. В Одесі та Харкові побував Максим Горький. В роботі Першого Всеукраїнського з'їзду пролетарських письменників бере діяльну участь Олександр Серафимович. В Харкові проводиться великий літературний вечір, присвячений Олександрові Блоку. В Москві в Будинку літераторів імені Герцена проходить великолідне письменницьке зібрання, присвячене обговоренню творчості Павла Тичини.

З кожним роком зростають рамки братнього єднання. В Харкові (березень 1928 р.) прибула група провідних білоруських письменників — Янка Купала, Якуб Колас, Т. Гортний, М. Чарот. Вони взяли участь в проведенні Шевченківських днів. В свою чергу українські митці — П. Тичина, В. Сосюра, П. Панч, П. Усенко, С. Пилипенко, І. Кулик побували у Білорусі. Відбулися обміни творчими планами, виступи

перед трудящими. Великі літературні вечори пройшли в Мінську та Орлі.

В кінці двадцятих — на початку тридцятих років на Україні побували татарські письменники — Гумер Галіев, Хаді Такмаш, Адель Кутуй, Шаріф Камал, Каві Наджмі. А українські літератори провели декаду свого письменництва в Грузії. Вірменію відвідав П. Тичина. Т. Масенко, В. Мисик та І. Калянік — Таджикистан. Остап Вишня, М. Ірчан, І. Кириленко — Абхазія.

Визначною віхою в зміцненні російсько-українського літературного єднання був Тиждень української культури в Москві та Ленінграді (лютий 1929 р.). Для підготовки цієї зустрічі було створено комісію, до якої війшли В. Маяковський, О. Серафимович, О. Фадєєв, К. Федін, В. Вересаєв, Л. Леонов.

З великою радістю зустріли українські письменники запрошення своїх російських побратимів. Велася діяльна підготовка до акту зустрічі. До складу делегації було включено П. Тичину, В. Сосюру, П. Панчу, А. Головка, М. Бажана, М. Рильського, П. Усенка, Остапа Вишню, Ю. Яновського, М. Терещенка та ряд інших письменників.

Визначну роль в розвитку української радянської літератури мала нарада літераторів при ЦК ВКП(б) з питань про шляхи взаємодії між російською та українською радянською культурою.

Тиждень української літератури в Москві набув значення величезної епохальної події. Він вплив на дальший розвиток культурного будівництва не тільки України та Російської Федерації, але і всіх республік Радянського Союзу. Цій зустрічі надавали великого значення російські та українські письменники. Вони вбачали в ній запоруку творення єдиної могутньої всесоюзної радянської літератури.

Російський письменник Федір Гладков писав про Тиждень української літератури в Москві:

«Приїздів українських радянських письменників до Москви я надаю величезного зна-

чення. Я певний, що єднання письменників УРСР та РРФСР покладе початок справжньої єдності пролетарської літератури всього Союзу».

Про це ж говорили Дем'ян Бедний, О. Серафимович, О. Безименський та інші.

Схвильовано писав про дні зустрічі з представниками російської культури поет Павло Тичина.

«Коли сходяться народи — що може бути краще, — писав поет. — Коли зустрічаються культури — якого ж там вогню? Викрещується приязнь і на болючих зайвих непорозуміннях старого виростає дружба.

Я не кажу: ми сходимось з незнаними. Я не кажу: ми стрімлися вперше. Ні!

Ми стрімлися, либонь, у мільйонний раз і не з чужими — з давніми знайомими. Тільки ж цей раз ми стрімлися особливо.

Без гетьмана і без царя!

Без гноблення і призиранства!

Рівний з рівними — в однім лише бажанні рости. У бажанні творити разом. В переможнім бажанні в майбутнє наше увійти...»

Привітно, чистосердечно зустріли представників української культури в Ленінграді. Літературні, громадські, наукові та партійні кола прославленого міста продемонстрували свою глибоку пошану і братню любов до українського мистецтва.

Подорож українських радянських письменників до Москви та Ленінграда, проведення Тижня української літератури були не тільки зближенням двох братніх культур, це було їх величезне єднання. Зустрічі з російськими письменниками дали українським митцям велику творчу насагу, розширили коло їх тем, жанрів та стилів. Це була велика творча допомога братнього російського народу в справі розвитку соціалістичної змістом, національною формою української радянської культури.

Такі початки, такі первістки нашого братнього літературного єднання, про яке так вагомо говориться в Постанові Центрального Комітету партії.

Ів. ДУЗЬ,
професор.

ДЕНЬ НАУКИ

Доброю традицією стало проведення Днів науки вченими ОДУ в районах Одеської області. Нешодавно День науки відбувся в підшефному Красноокнянському районі. Він був присвячений 60-річчю заснування СРСР.

З загальними лекціями про міжнародне положення, «Утворення Союзу РСР — живе втілення ідей В. І. Леніна, ленінських принципів національної політики», «Робота класного керівника з активізацією ідеально-політичного виховання учнів в процесі підготовки до гідної зустрічі 60-річчя заснування СРСР» виступили професор історичного факультету С. І. Апатов, доцент юридичного факультету Т. М. Пахомова, доцент кафедри педагогіки К. А. Норкін.

Вчителям району були прочитані лекції з історії, географії, російської літератури, хімії та біології, фізики, математики, української мови та літератури, іноземних мов. У своїх лекціях науковці університету розповіли про нові досягнення радянської науки в різних галузях народного господарства, пов'язуючи тематику лекцій з проблемами, над якими працюють кафедри та лабораторії ОДУ.

В. МАНАКІН,
старший викладач
кафедри загальної фізики.

Юридичний факультет. Кафедра трудового земельного і колгоспного права.
НА ЗНІМКУ: доцент І. І. КАРАКАШ (в центрі) проводить консультацію з колгоспного права зі студентами IV курсу М. Швець, В. В. Міхеєвим, Л. Литовченко та А. Дедковим.

Фото М. Рижака.

КОНКУРС СТУДЕНТСЬКИХ РОБІТ

В актовому залі ОДУ відбулася обласна конференція переможців другого туру IX Всеукраїнського конкурсу студентських робіт з суспільних наук, історії ВЛКСМ і міжнародного молодіжного руху, присвяченого XXVI з'їзду КПРС.

З доповіддю про підсумки II туру конкурсу виступив

голова обласного оргкомітету, доцент кафедри науково-комунізму ОТХІП імені Ломоносова Г. В. Ангелов. На пленарному засіданні конференції серед доповідей була заслухана робота студента історичного факультету П. Валігорського «Розвиток ленінського стилю партійного

керівництва в книзі Л. І. Брезієва «Відродження».

В роботі конференції взяли участь заступник завідувача відділом науки і учбових закладів Одеського об'єднання Компартії України В. О. Бистрін, секретар об'єднання комсомолу Л. С. Михайліenko.

«ЗА НАУКОВІ КАДРИ»

Велика група іноземних студентів склала сесію на «відмінно». Серед них — лідери земляцтв, активісти, які беруть активну участь у громадській і науковій роботі: Катажина Карбовська (ПНР), Інна Гунгаасейдин (МНР), Касем Алаві Юсеф (НДР), Нгун Ен Хой Фіонг (СРВ), Безамаута Сезар.

Деканатом по роботі з іноземними студентами, інтернаціональною роботою університету розроблено ряд заходів, спрямованих на поліпшення учбової дисципліни, контроль за відвідуванням занять і успішність студентів-іноземців. По узгодженню з деканатами факультетів організовані додаткові консультації в ряду дисциплін.

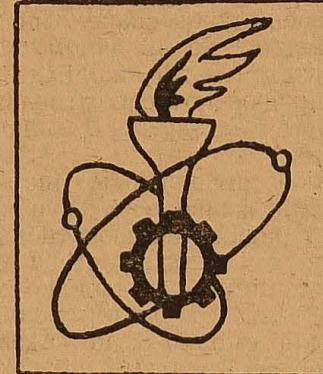
Необхідно, щоб питання успішності студентів-іноземців постійно були в центрі уваги деканатів і громадських організацій факультетів, земляцтв з метою оперативного вживтя заходів по усуненню недоліків у навчанні і учбовій дисципліні.

2 квітня 1982 р.

О. КОЛЯНКОВСЬКИЙ,
заступник декана
по роботі з іноземними
студентами.

К. ЄВДОКИМОВА,
викладач кафедри
російської мови
для іноземних студентів.

ВИДАТНИЙ ГЕОГРАФ

Виповнилося 125 років з дня народження професора Гаврила Івановича Танфільєва, що очолював кафедру географії нашого університету з 1905 по 1928 рік. Широта наукових інтересів, глибоке проникнення в суть взаємопов'язаних явищ природи, сміливі географічні загальнення характеризують наукові праці цього видатного вченого. Його монографії: «Болота і торфовища Полісся», «Межі лісів на півдні Росії», «Найголовніші риси рослинності Росії», «Фізико-географічні області Європейської Росії», «Межі лісів в полярній Росії», «Географія Росії, України...», та багато інших із 118 опублікованих робіт навічно ввійшли в золотий фонд скарбниці вітчизняної наукової думки.

Сподвижник передових прогресивних вчених Росії А. М. Бекетова та В. В. Докучаєва в галузі ґрунтознавства і геоботаніки Гаврило Іванович Танфільєв став основоположником сучасного напрямку фізичної географії. Визначні радянські вчені назвали Г. І. Танфільєва «одним із основоположників сучасного вчення про розвиток рослинності і ландшафтів Арктики» (професор Б. Н. Городков), «першим природодослідником в Росії, який розробив з усією повнотою питання про зв'язки рослинності і ґрунту» (академік В. Б. Сочава), «без сумніву найвидатнішим, після Д. Н. Анучена, представником географії» (академік Л. С. Берг).

Г. І. Танфільєв був одним із засновників вчення про фізико-географічне районування території Європейської Росії; він перший виділив і охарактеризував найголовніші фізико-географічні райони Одеської області в межах 1924 року. До фізико-географічного районування він підходив з позицій докучаєвського вчення про зони природи.

Г. І. Танфільєв — один із основоположників університетської географії в Росії. Керована ним кафедра фізичної географії по праву вважалась кращою серед подібних на Україні.

Однією із відмінних рис Г. І. Танфільєва було прагнення повязати наукову діяльність з практичними запитами. В 80—90 роки минулого століття він трудиться секретарем, а потім головою Грунтознавчої комісії Вільного економічного товариства Росії, засновувє (1899) перший у світі журнал «Грунтознавство», бере участь в багатьох експедиціях, керує здійсненням комплексу лісокультурних заходів, в тому числі по дослідному облісенні степів, закладці лісорозсадників і т. д.

Велике прикладне значення мали висновки Г. І. Танфільєва про можливості осушення боліт, зокрема, Полісся, про раціональне використання луків.

В Одесі Г. І. Танфільєв багато уваги приділяв роботі Новоросійського (пізніше Одеського) університету.

Проблеми вечірників

Студенти вечірнього відділу загалом добре склали екзамени, з ентузіазмом приступили до навчання в новому півріччі. Здавалось би, все йде добре. Але це далеко не так. На нашому біологічному факультеті ще є багато академборжників серед студентів I—V курсів. З загальною кількістю 41. Чимало студентів мають борги з кількох дисциплін.

Чи є в цьому якісь причини? У студентів вони завжди є, особливо у тих, хто не хоче по-справжньому наватись. Кажуть: немає ча-

(кого) товариства природознавців, з 1911 по 1928 був президентом і редактором праць цього товариства. В двадцятих роках він очолював відділ природничо-історичних досліджень Одеської обласної сільськогосподарської станції, був головою секції вивчення природничих багатств Одеської комісії краєзнавства.

Після встановлення Радянської влади Г. І. Танфільєв керував кафедрою географії та геології в інституті народної освіти і одночасно — кафедрою ґрунтознавства в сільськогосподарському інституті. В цей період ним були підготовлені до практичної діяльності в галузі фізичної географії, геоботаніки і ґрунтознавства десятки спеціалістів, багато з яких (П. М. Жуковський, А. М. Шульгин, Б. В. П'ясковський, С. Т. Білозоров, В. В. Іванов, Б. І. Рязанцев, Л. А. Прозоровський, Л. В. Кліментов та ін.), в свою чергу, стали крупними радянськими вченими.

В 1957 році, в зв'язку зі стотріччям з дня народження Г. І. Танфільєва, в Одеському університеті відбулась Всесоюзна наукова сесія. В доповідях провідних радянських вчених, учнів та послідовників ювіляра було розкрито значення його праць в рішенні сучасних проблемних питань географії Руської рівнини, фізико-географічного районування, дальшого розвитку болотознавства, степового лісознавства, лугознавства. В доповідях зутили слова глибокої відчутності цьому видатному радянському вченому, ім'я якого заслужено стоїть в одному ряду з іменами великих географів нашої Вітчизни. Доповіді «Танфільєвської сесії» були опубліковані в спеціальному випуску «Праць ОУД» в 1962 р.

125-річчя з дня народження Г. І. Танфільєва знову відзначається «Танфільєвськими читаннями», що організуються Одеським університетом та Одеським відділом Географічного товариства СРСР, почесним членом якого він був і яке нагородило його золотою медаллю імені П. П. Семенова-Тянь-Шанського (1908) і вищою нагородою — Великою золотою медаллю в 1926 р.

Ю. АМБРОЗ,
доцент кафедри
фізичної географії,
Головний вчений секретар
Одеського відділу
географічного
товариства СРСР.

су для підготовки до занять, окрім матеріалів важко даються для засвоєння і т. д.

Тому нещодавно на факультеті пройшли збори, присвячені цьому питанню, на яких було вирішено організувати для відстаючих студентів шефську допомогу, яка сприяла б швидшій ліквідації всіх академборгів.

М. ОВЧАРУК,
студент біологічного
факультету,
відповідальний за
шефську роботу.

В читальному залі студентської бібліотеки університету. Тут до літератури відкритий доступ. Студенти можуть самі підбирати необхідні книжки.

Фото М. Рижака.

Комсомольський квиток

Ленінський комсомол годується до свого XIX з'їзду. Комсомольці — активні борці за втілення в житті величної програми комуністичної будівництва, як цього вимагає Статут комсомолу. А він вимагає також ретельно зберігати комсомольський квиток, носити як символ своєї причетності до Ленінської Комуністичної Спілки Молоді комсомольський значок.

Бути членом Ленінського комсомолу — це велика честь, гордість, відповідальність. На пропорі Всесоюзного комсомолу шість орденів за працю і подвиги в роки громадянської та Великої Вітчизняної воєн. Багато організацій республіканських областів, в тому числі і Одеська, нагороджені орденами бойового Червоного Прапора за подвиги у війні. А скільки комсомольських квитків, залитих кров'ю, свідчить про безсмертні подвиги комсомольців.

Ось на цьому комсомольському квиткові кров'ю підписано: «Умру, але не ступлю ні кроку назад. Клянусь своєю кров'ю!». Належить

цей квиток сержанту Г. Кагамлику, який, будучи тричі пораненим, продовжував вести бій і виконав разом з бійцями одержане завдання. Комсомолку М. Кисляк пошищено з двома комсомольськими вінзами в селі Літнє поблизу Харкова за підпільну роботу. В останній записці вона написала: «Товариши! Гину за Батьківщину, не шкодуючи життя!...». І Г. Кагамлик, і М. Кисляк посмертно нагороджені званням Героя Радянського Союзу.

А скільки ми знаємо, крім них, прекрасних комсомольців-героїв, що віддали своє життя за Батьківщину — тисячі книжок вже написані про них і ще стільки ж можна було б писати.

На філологічному факультеті університету працює член КПРС і ветеран Ленінського комсомолу доцент Аделаїда Костянтинівна Смольська. Вона вступила в комсомол в 1942 році, зберегла свій комсомольський квиток, який тепер знаходиться в музеї університету. Її життя, і бойове комсомольське і трудове нинішнє, явля-

ється по-своєму героїчним, суспільно значимим, по-партийному свідомим. І таких прикладів в нашому вузі теж багато.

Тож і дивує, що серед нашої студентської молоді ще знаходяться комсомольці, які формально виконують положення Статуту. Не раз на засіданнях бюро КСМ чи на комсомольських зборах обговорюється байдуже ставлення таких комсомольців до своїх надзвичайно важливих обов'язків, і зокрема, до збереження комсомольського квитка і значка. Виходить, що для них не існує ніякої гордості в тому, щоб носити їх постійно при собі, зберігати їх, як зініцію ока, ставати для інших прикладом в житті, в навчанні, в бойових громадських заходах нашого часу. Чи розуміють вони, що це таке — загубити комсомольський квиток, який їх ровесники під час війни поливали кров'ю, з яким ішли на бій і нізаціо нікомого його не віддавали — навіть ціною життя!...

Є. ГОРОХОВСЬКА,
доцент.

Таємниці живого

створенні кібернетичних систем і спеціалістами в галузі біоніки.

Науково-дослідна робота співробітників кафедри являється найважливішим елементом підготовки майбутніх спеціалістів-фізіологів. Студенти-фурканті кафедри стають активними учасниками наукової роботи колективу. Кращі із них — С. Устимова (V курс), I. Тимофієв, В. Туркін, В. Щегельська (IV курс) та ін. оволоділи використуванням на кафедрі електрофізіологічними і гістологічними методами та успішно проводять самостійні наукові експерименти з тематики кафедри.

Творча активність студентів в значній мірі зумовлена високими професійними якостями викладацького колективу кафедри, який приділяє багато часу і уваги індивідуальній роботі з студентами.

На кафедрі фізіології людини і тварин постійно навчаються студенти із різних зарубіжних країн. За останні роки кафедру закінчили десятки молодих спеціалістів соціалістичних країн і тих, що розвиваються. Кращі із них продовжують навчання через аспірантуру при кафедрі (К. Кашайова — ЧССР, Наморі Берете, Мададу Сангаре — Гвінея).

Високий рівень професійної підготовки випускників кафедр

ри забезпечується також постійним розвитком і вдосконалюванням учебного процесу. За останні роки на кафедрі розроблені і включені в учебний процес нові загальні і спеціальні курси (вікова фізіологія дітей та підлітків з основами шкільної гігієни, електрофізіологія, фізіологія центральної нервової системи). Багато уваги приділяється технічному оснащенню учебних занять. Ряд заняттів з спецкурсів проводиться на базі наукових лабораторій кафедри.

На протязі ряdu років кафедра фізіології людини і тварин за підsumками соціалістичного змагання, займає на факультеті призові місця (I, II), а студенти кафедри (IV курс, 4 група) на протязі двох років добиваються звання кращої академічної фахівці.

Учбово-виховна робота з студентами, що проводиться колективом співробітників кафедри, сприятиме й надалі успішному виконанню рішення XXVI з'їзду КПРС в справі поліпшення якості підготовки молодих спеціалістів для народного господарства країни.

В. ТАРАНЕНКО,
доцент,
зав. кафедрою
фізіології людини
і тварин.

3 стор.

— Скромність завжди прикрашає жінку, — сказав чоловік, заходячи з дружиною до ювелірного магазину.

— Перш ніж зареєструвати новий шлюб, ви повинні згідно з законами нашого штату, вказати всі попередні.

— Боже, — жахнулася кіновірка, — але ж літак відлітає через дві години.

ОДРУЖИЛИСЯ... НА ДНІ БАСЕЙНУ

У світі панує ледве не мова на дуже незвичайний ритуал одруження, і чим воно видовищно відрізняється від інших, тим здається молодим більш урочистим. Отак американський аквалангіст Марк Мейкерде разом зі своєю нареченою одружилися на дні величезного басейну в зоосаді міста Орландо на Флоріді. Вона наділа білий комбінезон для пірнання та вуаль, а в нього під комбінезоном була біла святкова сорочка.

Інша американська пара Карл Кларк та його наречена Ліліан сказали своє «так» на вершині гори Маунт Тімпачагос в штаті Юта на висоті 3124 м. Коли ж одружився якийсь Білл Андерсон, пастор повинен був піднятися разом з молодою парою на вершину 40-метрового телеграфного стовпа, що зрештою, зробив без протесту.

— Дозвольте, професоре, познайомити вас із моїм чоловіком.

— Ага! Дуже приемно. Його обличчя мені трохи знайоме. Він, здається, був раніше вашим нареченим.

Хто не ділиться своїми знаннями, подібний до світла в бочці.

Ученъ відповідає:

— Я люблю біологію тому, що в ній є різні смачні речі, як-от: зайці, курілки і тому подібне.

ХОДЬБА

«Не шумным вихрем велокросса среди оркестров и знамен — простой ходьбою на колесах я навсегда заворожен.

Л. Вышеславский «Ходьба на колесах».

Есть много способов хожденья:
Ходьба на месте и вперед,
По мукам и по наслажденьям,
И за три моря, и в народ.

Но вот придумал новый способ
Наш современник, наш мудрец, —
Ходьба, представьте, на колесах.
Ну, Вышеславский, молодец!

ЖЕНА ПОЭТА

«Ценю канат пеньковый и стальной,
Ценю перо. Рубанок. Все земное.
Ценю все то, что связано с тобой.
Ценю все то, что связано со мною».

А. Черненко «Ценю канат...».

«Ценю шурупы, гайки и винты.
Ценю рубанки, гвозди и стамески.
Ценю канаты, шайбы и болты.
Ценю шкафы, диваны, занавески.

Пою с рассвета и до темноты
О том, что тесно связано с тобою» —
Она читала около плиты
И думала, об'ятая тоскою:

Как тяжело женой поэта быть —
Стират, вязать, с авоськами таскаться,
Готовить, шить и что-то мастерить,
А по ночам еще стихами восхищаться».

ЗАДАЧА

«Искал утоленья в словах,
По рифме напильником шаркал,
Очнулся — уже и в отцах!».

Р. Виноградов «Не я».

Я молотом правил размер,
Для рифмы использовал клещи.
Зубило, сверло, угломер —
В поэзии нужные вещи.

Мне некогда было дышать,
Люблю вдохновенья удачу.
А Муза собралась рожать.
Но кто же отец? Вот задача!

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ

ЯК СТАТИ КОХАНОЮ

Не говори своєму обранцю, що без нього сумуеш. Особа, що сумує, мало цікава;

не повторюй без кінця: «ти мене вже не любиш?». — в цьому можна переконати;

не дорікай «слізним» томом, не прагни показати, що через нього ти нещаслива;

не вважай коханого власністю, облиши переконання, що твоє почуття його зобов'язує. Не використовуй своє почуття, як зброю і не воюйним — у таких випадках хочеться тікати світ за очі;

не підозрой — це відштовхує і набридає; не розслідуй, де твій обранець був учора. Кинуте один раз «неправда» може привести до того, що партнер дійсно так буде чинити;

корисно поділяти інтереси свого обранця. Слід прочитати книгу, що він рекомендував, навіть якщо доведеться примусити себе: іноді для користі жінці слід зайвий раз похвалити чоловіка, показати, як високо його цінують. Чоловікові таке визнання необхідне як вітамін.

(З книги польського письменника Яна КАМИЧЕВА «Вічливість на кожен день»).

Ігор БЕРДНИКОВ у 1977 році закінчив геологічне відділення ГГФ. Зараз працює в одному з науково-дослідних інститутів Одеси. Він дуже любить поезію, пише вірші сам, але до вподоби йому творити пародії на вірші інших. Друкуємо деякі пародії Ігоря Бердникова.

Коли в залі гаснуть рампи...

Мал. О. Шатагіної.

СПРАВИ ПЕДЗАГОНУ

Про Павліну Каменецьку всі її товаріші — комсомольці говорять якось піднeseно, тому що від неї самої завжди від душевно доброю, щедрою... І я не помілюсь, коли скажу, що її люблять і на фізичному факультеті і в тій школі, де воно працює комісаром педагогічного загону. Це школа № 36.

Любо подивитись, як воно вміє жувати, невимушене, життерадісно працювати з дітьми, як щиро сміється разом з ними, як швидко міняє теми і характер розмов — від смішного до надзвичайно серйозного. І діти відповідають їй тісно і душевно добротою і щирістю.

СПОРТ

ВЕСІННІЙ ЗЛІТ ТУРИСТІВ ОДУ

Щорічно в університеті імені І. І. Мечникова проводиться традиційний зліт туристів ОДУ. Це велике туристське свято, мета якого — популяризація і подальший розвиток самодіяльного туризму.

В цьому році зліт відбудеться 24—25 квітня в Дібрівському лісі (с. Дібрівка Котовського району). До його програми входять змагання з техніки пішоходного туризму, техніки велотуризму, пов'язки вуз, лів, спортивного орієнтування,

по техніці горного туризму.

Будуть проведені конкурси на краще оформлення табору, обідів, фотографій, газет, художньої самодіяльності. Свою спрітність учасники змагутимуть виявити в ігрових видах спорту: встановленні на мету, джигитовці, перетягування каната...

Переможців змагань чекають нагороди. А ще... приемний відпочинок і хороший настрій.

Т. ПОДМАЗКО.

ПРИКЛАД ПОЕТА

Особи і події, що надихали Пушкіна, в більшості випадків були предметом народних билин, легенд, сказань.

Поет осіпіве молодецтво юнаців — струнких, легких, могутніх. Його вірші сповнені непідробного захоплення силою і красою людини із народу. І, разом з тим, він жорстоко висміював тих, хто мало рухався і жирів.

Але він не тільки сміявся, а й закликав до того, щоб уникнути такого неестетичного для людини фізичного стану.

Великий російський поет сам був чудовим гімнастом. Його друг і літератор П. В. Анненков згадує: «Фізична організація молодого Пушкіна, міцна, мускуляста і гнучка, була надзвичайно розчинюта гімнастичними вправами. Він славився як невтомний ходок пішки, жадібний до купання, до їзди верхи, захоплювався спортивними боями на еспадонах, вважаючись ледь не першим учнем у відомого вчителя фехтування Вальзія».

Великий поет багато уваги приділяє загартуванню свого організму. Л. С. Пушкін в своїх «Слігодах» теж пише: «У вільний час він на протязі дня багато ходив і їздав верхи... Зимою він, проснувшись, також сідав у ванну з кригою, пішки відправлявся

додалеко гірської ріки...».

Отже, поряд з творчою діяльністю Пушкін чимало віддавав фізичному розвитку, що являлось для нього нерідко найкращим дозвіллям, бо надзвичайно допомагало йому в роботі. Ось як цікаво згадує про видатного поета його постійний фурман: «Палка в нього завжди в руках зализна, дев'ять фунтів важе; піде в поле, палку вверх підкінє — і ловить її нальоту. А то ще дома з самого ранку із пістолетів шкварить в погріб, що ось тут за лазнею, та разів зі сто і випадає в один ранок...» А це свідчення П. О. Плетніова: «Літнє купання було в числі найулюблених його розваг, і навіть звичок, з якою не розлучався до найглибшої осені, освіяючи цим свої фізичні сили... Він був надзвичайно міцною будовою тіла, чому в великих мірі сприяла гімнастика, якою він захоплювався іноді з пристрастию атлета. Як би довго і швидко він не йшов, він завжди дихав вільно і рівно. Він дорого цінував щасливу організацію тіла і приходив в деяке обурення, коли помічав в кому-небудь явне незнання в анатомії».

І. КАПУСТИН,
співробітник кафедри
фізичного виховання.

Редактор В. НІКОЛАЕВ.

Ректорат, партійна, профспілкова організації Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова висловлюють глибоке співчуття завідующему кафедрою теплофізики доценту Чеснокову Михайлу Миколайовичу з приводу тяжкої втрати — смерті батька ЧЕСНОКОВА Миколи Максимовича.

Ректорат, партійна, профспілкова організації Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова висловлюють глибоке співчуття старшому викладачу кафедри експериментальної фізики Воронцову Віктору Фомичу з приводу тяжкої втрати — смерті матері ВОРОНЦОВОЇ Пелагеї Георгіївни.

ПИШТЬ НАМ:

270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

«За наукові кадри», орган парткома, ректората, профкома і комітета комсомола Одесского государственного университета им. Мечникова. (На украинском языке).

Друк. вид. «Чорноморська комуна» Одесського об'єму України. вул. Пушкінська, 32. Тираж 1000 прим. Обсяг 0,5 аркуша формату газети «Правда». Зам. № 4052.

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. Радянської Армії, 24.

ДЗВОНІТЬ:

телефони: міський 23-84-13, внутрішній 841 (з міста 206-841).